

че Жельови ся спрѣхъ? Глѣдай добрѣ да видимъ какво искать тѣ да правятъ.

— Видишь ли Никола, казваше Желю, като посочи съ прѣстъ на Никола, тамъ оттатакшый рѣтъ?

— Виждамъ.

— Той рѣтъ като туко ся прѣвали, ще слѣземъ въ единъ боазъ. Пѣтя въ този боазъ е много тѣсенъ, и за това мѣсто-то е най-страшно за пѣтници-тѣ, а кырвана трѣба прѣзъ тамъ да мине, и тогава...

— Добрѣ, и ные трѣба да отидемъ на прѣдъ и да разглѣдаме това мѣсто.

— Щемъ. Върви по бързичко и по навѣтрѣ.

Тѣ ся запжтихъ бърже, бърже. Прислѣдователи-тѣ на отсѣмный рѣтъ познахъ, че сподирници-тѣ на оттаткшый рѣтъ кроять и скроихъ нѣкакъвъ планъ. И тѣ тръгнахъ. Жельови ся изгубихъ вещь отъ очи имъ, за това тѣ ся приближихъ къмъ кырвана и глѣдахъ отъ дѣ ще ся покаже нѣкой.

Кола-та, дѣто возеше грабнаты-тѣ, Петровъ-тъ згоденицъ и Васильовъ-тъ булкъ, е вещь прѣдъ тѣхны-тѣ очи! Петръ растреперанъ не можеше веке да търпи да бѣде толкосъ близко до милъ-тъ си згоденицъ, коя-то затулена отъ очи му,